

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 22 listopada 2011 r.

w sprawie procedury uznawania jednostek szkoleniowych i egzaminatorów maszynistów zgodnie z dyrektywą 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/766/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby uzyskać odpowiednią i porównywalną jakość szkolenia i egzaminowania maszynistów i kandydatów na maszynistów w kontekście przyznawania im uprawnień we wszystkich państwach członkowskich, zaleca się stosowanie wspólnych warunków i procedur na szczeblu unijnym zarówno w odniesieniu do procedur uznawania jednostek szkoleniowych oraz egzaminatorów maszynistów i kandydatów na maszynistów, jak i wymagań jakościowych, jakim muszą odpowiadać egzaminy.
- (2) Szkolenia i egzaminy powinny być przeprowadzane we właściwy sposób oraz na rozsądnym i porównywalnym poziomie jakościowym we wszystkich państwach członkowskich, tak aby umożliwić wzajemne uznawanie egzaminów.
- (3) Świadczenie uznania powinno określać obszary kompetencji, w jakich jednostka szkoleniowa jest uznawana w zakresie organizowania szkoleń, oraz obszary, w jakich egzaminator jest uznawany w zakresie przeprowadzania egzaminów na maszynistów. W ramach obszarów kompetencji określonych w świadectwie uznania uznana jednostka szkoleniowa powinna być uprawniona do organizowania szkoleń, a uznany egzaminator powinien być uprawniony do przeprowadzania egzaminów na całym obszarze Unii.
- (4) W odniesieniu do ogólnych kompetencji językowych maszynistów właściwy organ może nie mieć odpowiedniego doświadczenia ani kompetencji niezbędnych do uznawania jednostek szkoleniowych i egzaminatorów pod względem ogólnych kompetencji językowych maszynistów. W takim przypadku państwa członkowskie mogą uznawać świadectwa kompetencji wydawane przez

jednostki szkoleniowe zgodnie z europejskim systemem opisu kształcenia językowego ustanowionym przez Radę Europy.

- (5) W niektórych państwach członkowskich istnieją już bądź powstaną ośrodki egzaminacyjne do przeprowadzania egzaminów na maszynistów. W takich przypadkach państwo członkowskie może powierzyć zadanie uznawania egzaminatorów takim ośrodkom egzaminacyjnym zgodnie z określonymi warunkami krajowymi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Przedmiot

1. Niniejsze zalecenie określa zalecane praktyki i procedury dotyczące uznawania jednostek szkoleniowych prowadzących szkolenie zawodowe maszynistów i kandydatów na maszynistów oraz dotyczące uznawania egzaminatorów maszynistów i kandydatów na maszynistów zgodnie z dyrektywą 2007/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

Wniosek o wydanie świadectwa uznania jednostki szkoleniowej

2. Jednostka szkoleniowa powinna złożyć pisemny wniosek o wydanie świadectwa uznania, jego przedłużenie bądź zmianę do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym znajduje się lub będzie się znajdować główne miejsce prowadzenia działalności danej jednostki szkoleniowej, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w pkt 6.
3. Jeżeli jednostka szkoleniowa składa się z kilku osób prawnych, to każda z nich powinna się osobno ubiegać o świadectwo uznania.
4. Do wniosku należy dołączyć dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów określonych w dyrektywie 2007/59/WE i decyzji Komisji 765/2011 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 51.

⁽²⁾ Zob. 36 s. niniejszego Dziennika Urzędowego.

5. We wniosku należy określić zadania szkoleniowe, w stosunku do których wnioskodawca ubiega się o świadectwo uznania. Wniosek może dotyczyć zadań szkoleniowych należących do kilku obszarów kompetencji. Struktura wniosku powinna być zgodna z następującymi obszarami kompetencji:

a) ogólna wiedza zawodowa zgodnie z załącznikiem IV do dyrektywy 2007/59/WE;

b) wiedza zawodowa na temat taboru zgodnie z załącznikiem V do dyrektywy 2007/59/WE;

c) wiedza zawodowa dotycząca infrastruktury zgodnie z załącznikiem VI do dyrektywy 2007/59/WE;

d) wiedza językowa zgodnie z załącznikiem VI do dyrektywy 2007/59/WE (wiedza językowa ogólna lub specjalistyczna komunikacja i terminologia dotyczące działalności kolei i procedur bezpieczeństwa).

6. Jeżeli główne miejsce prowadzenia działalności jednostki szkoleniowej znajduje się w innym państwie członkowskim niż infrastruktura, to taka jednostka może otrzymać świadectwo uznania od właściwego organu państwa członkowskiego, w którym znajduje się infrastruktura.

7. Jeżeli wnioskodawca ubiegający się o uznanie zadań szkoleniowych dotyczących wiedzy w zakresie infrastruktury został już uznany przez właściwy organ państwa członkowskiego zgodnie z niniejszym zaleceniem i decyzją 765/2011, wówczas właściwe organy pozostałych państw członkowskich powinny ograniczyć swoją ocenę do wymogów właściwych dla szkolenia na danej infrastrukturze i nie powinny oceniać tych aspektów, które zostały już ocenione w ramach wcześniejszej procedury uznawania.

Wydanie świadectwa uznania jednostki szkoleniowej

8. Właściwy organ powinien wydać świadectwo uznania w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wszystkich niezbędnych dokumentów.

9. Właściwy organ powinien rozpatrywać wnioski na podstawie tego, czy wnioskodawca wykazał, w jaki sposób zapewniono niezależność, kompetencję i bezstronność.

10. Świadectwo uznania powinno zawierać następujące informacje:

a) nazwę i adres właściwego organu;

b) nazwę i adres jednostki szkoleniowej;

c) zadania szkoleniowe, w zakresie których jednostka szkoleniowa jest uprawniona do prowadzenia szkoleń zgodnie z pkt 5;

d) numer identyfikacyjny jednostki szkoleniowej nadany zgodnie z pkt 15;

e) datę ważności świadectwa uznania.

Okres ważności, zmiana i przedłużenie świadectwa uznania jednostki szkoleniowej

11. Okres ważności świadectwa uznania jednostki szkoleniowej powinien wynosić pięć lat. W uzasadnionych przypadkach właściwy organ może skrócić okres ważności dotyczący wszystkich bądź niektórych zadań szkoleniowych określonych w świadectwie uznania.

12. Jednostka szkoleniowa posiadająca ważne świadectwo uznania może w dowolnym momencie ubiegać się o rozszerzenie zakresu swoich zadań szkoleniowych. Zmienione świadectwo uznania powinno zostać wydane na podstawie odpowiednich dokumentów uzupełniających przedłożonych przez wnioskodawcę. W takim przypadku data ważności zmienionego świadectwa uznania nie powinna ulec zmianie.

13. Jeżeli jednostka szkoleniowa przestanie spełniać wymogi dotyczące jednego lub kilku zadań szkoleniowych określonych w świadectwie uznania, powinna niezwłocznie zaprzestać prowadzenia szkoleń w zakresie takich zadań i skierować pisemne zawiadomienie do właściwego organu, który wydał świadectwo uznania. Właściwy organ powinien ocenić otrzymane informacje i wydać zmienione świadectwo uznania. W takim przypadku data ważności zmienionego świadectwa uznania nie powinna ulec zmianie.

14. Świadectwo uznania powinno zostać przedłużone na wniosek jednostki szkoleniowej i powinno zostać wydane na tych samych warunkach co pierwotne świadectwo uznania. Właściwy organ może ustanowić procedurę uproszczoną dla przypadków, w których warunki uznawania jednostki nie uległy zmianie. W takiej sytuacji należy przedłożyć dokumentację dotyczącą działań szkoleniowych podjętych w ciągu poprzednich dwóch lat. Jeżeli poprzedni okres ważności został skrócony do okresu krótszego niż dwa lata zgodnie z pkt 11, należy wówczas przedłożyć dokumentację z całego okresu.

Rejestr jednostek szkoleniowych

15. Każda uznana jednostka szkoleniowa powinna posiadać swój własny numer identyfikacyjny w rejestrze, o którym mowa w art. 20 ust. 3 dyrektywy 2007/59/WE. Numer identyfikacyjny powinien być zgodny z przepisami krajowymi, powinien jednak zawierać również skróconą nazwę państwa członkowskiego, w którym dana jednostka otrzymała świadectwo uznania.

16. Rejestr powinien zawierać co najmniej następujące informacje:
- nazwę i adres uznawanej jednostki szkoleniowej;
 - zadania szkoleniowe, w zakresie których jednostka szkoleniowa została uznana za uprawnioną do prowadzenia szkoleń, z odniesieniem do odpowiednich załączników do dyrektywy 2007/59/WE;
 - numer identyfikacyjny;
 - datę ważności świadectwa uznania;
 - dane kontaktowe.
17. Aby rejestr był stale aktualny, uznane jednostki szkoleniowe powinny powiadamiać właściwy organ, który wydał świadectwo uznania, o wszelkich zmianach dotyczących danych ujętych w rejestrze. Przepisy krajowe mogą wymagać umieszczenia dodatkowych danych w rejestrze oraz powiadamiania o zmianie takich danych.

Zawieszenie i cofnięcie świadectwa uznania

18. Jeżeli w wyniku oceny lub działań nadzorczych wykonywanych przez właściwy organ lub państwo członkowskie zgodnie z art. 26, 27 lub 29 dyrektywy 2007/59/WE okaże się, że jednostka szkoleniowa nie spełnia wymogów świadectwa uznania, wówczas właściwy organ powinien cofnąć lub zawiesić odpowiednie świadectwo uznania.
19. Jeżeli właściwy organ wykryje, że jednostka szkoleniowa uznana przez właściwy organ innego państwa członkowskiego nie spełnia wymagań dyrektywy 2007/59/WE lub decyzji Komisji 765/2011, powinien wówczas powiadomić o tym właściwy organ państwa członkowskiego, który wydał świadectwo uznania. Właściwy organ, który wydał świadectwo uznania, powinien sprawdzić te informacje w terminie 4 tygodni i powiadomić pierwszy właściwy organ o wynikach swoich kontroli i o swoich decyzjach.
20. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że jednostka szkoleniowa przestała spełniać wymogi świadectwa uznania, powinien on wówczas cofnąć lub zawiesić odpowiednie świadectwo uznania.

Procedura odwoławcza

21. Właściwy organ powinien niezwłocznie powiadomić jednostkę szkoleniową na piśmie o motywach swoich decyzji.
22. W przypadku zawieszenia lub cofnięcia właściwy organ powinien wyraźnie poinformować jednostkę szkoleniową

o tych wymaganiach, które przestały być spełniane. Przed wejściem w życie zawieszenia lub cofnięcia właściwy organ może wyznaczyć jednostce szkoleniowej termin na dostosowanie praktyk w celu spełnienia wymogów świadectwa uznania. Właściwy organ powinien powiadomić jednostkę szkoleniową o ustanowionej procedurze odwoławczej, tak aby umożliwić jej ubieganie się o ponowne rozpatrzenie decyzji.

23. Właściwy organ powinien zapewnić ustanowienie administracyjnej procedury odwoławczej, aby umożliwić jednostkom szkoleniowym ubieganie się o ponowne rozpatrzenie spornych decyzji.

Jednostki szkoleniowe zapewniające szkolenie językowe

24. Jeżeli chodzi o szkolenie w zakresie ogólnych kompetencji językowych, państwo członkowskie może uznać wnioskodawcę za jednostkę szkoleniową na podstawie świadectwa potwierdzającego kompetencje wnioskodawcy w zakresie prowadzenia szkoleń ogólnojęzykowych. Kompetencje te powinny być zgodne z zasadami i metodyką europejskiego systemu opisu kształcenia językowego ustanowionego przez Radę Europy⁽¹⁾. Państwo członkowskie może ustanowić przepisy uzupełniające określające stosowanie tej opcji, uwzględniając praktyki krajowe dotyczące nadawania uprawnień wszystkim szkoleniowym ośrodkom językowym.
25. Jeżeli chodzi o szkolenia dotyczące specjalistycznej komunikacji i terminologii dotyczącej działalności kolei i procedur bezpieczeństwa, powinno być wymagane świadectwo uznania zgodnie z przepisami niniejszego zalecenia. Wnioski o wydanie świadectwa uznania jednostki szkoleniowej w zakresie prowadzenia szkoleń ze specjalistycznej komunikacji i terminologii dotyczącej działalności kolei i procedur bezpieczeństwa należy składać do właściwego organu tego państwa członkowskiego, w którym znajduje się infrastruktura, której dotyczy przedmiotowa komunikacja i terminologia.

Wniosek o świadectwo uznania egzaminatora

26. Wnioskodawca ubiegający się o świadectwo uznania egzaminatora powinien złożyć pisemny wniosek do właściwego organu odpowiedniego państwa członkowskiego.
27. Jeżeli wniosek dotyczy uznania egzaminatora w zakresie wiedzy na temat infrastruktury, w tym znajomości tras i zasad eksploatacji, wówczas za wydanie świadectwa uznania odpowiedzialny jest właściwy organ tego państwa członkowskiego, w którym znajduje się infrastruktura.

⁽¹⁾ *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment* (Europejski system opisu kształcenia językowego), 2001 (wersja angielska: Cambridge University Press ISBN 0-521-00531-0). Dokument dostępny również na stronie Rady Europy: <http://www.coe.int/T/DG4/Portfolio/documents/Common%20European%20Framework%20hyperlinked.pdf>

28. W imieniu wnioskodawcy wniosek może również złożyć jego pracodawca.

29. Do wniosku należy dołączyć dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów określonych w dyrektywie 2007/59/WE i decyzji 765/2011.

30. We wniosku należy określić obszary kompetencji, w stosunku do których wnioskodawca ubiega się o świadectwo uznania egzaminatora. Wniosek może dotyczyć kilku obszarów kompetencji. Struktura wniosku powinna być zgodna z następującymi obszarami kompetencji:

a) ogólna wiedza zawodowa zgodnie z załącznikiem IV do dyrektywy 2007/59/WE;

b) wiedza zawodowa na temat taboru zgodnie z załącznikiem V do dyrektywy 2007/59/WE;

c) wiedza zawodowa dotycząca infrastruktury zgodnie z załącznikiem VI do dyrektywy 2007/59/WE;

d) wiedza językowa zgodnie z załącznikiem VI do dyrektywy 2007/59/WE (wiedza językowa ogólna lub specjalistyczna komunikacja i terminologia dotyczące działalności kolei i procedur bezpieczeństwa).

Wydanie świadectwa uznania egzaminatora

31. Właściwy organ powinien ocenić wszystkie dokumenty złożone przez wnioskodawcę. Jeżeli wszystkie wymogi są spełnione, to właściwy organ powinien wydać świadectwo uznania w najbliższym możliwym terminie i nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wszystkich niezbędnych dokumentów.

32. Świadectwo uznania powinno zawierać co najmniej następujące informacje:

a) nazwę i adres właściwego organu;

b) imię (imiona) i nazwisko, adres i datę urodzenia wnioskodawcy; na świadectwie uznania można też opcjonalnie zamieścić miejsce urodzenia wnioskodawcy;

c) obszary kompetencji, w zakresie których egzaminator jest uprawniony do przeprowadzania egzaminów;

d) języki, w zakresie których egzaminator został uznany za uprawnionego do przeprowadzania egzaminów;

e) numer identyfikacyjny egzaminatora nadany zgodnie z pkt 10 lit. d);

f) datę ważności świadectwa uznania.

Okres ważności, zmiana i przedłużenie świadectwa uznania egzaminatora

33. Okres ważności świadectwa uznania egzaminatora powinien wynosić pięć lat. W uzasadnionych przypadkach właściwy organ może skrócić okres ważności dotyczący wszystkich bądź niektórych obszarów kompetencji określonych w świadectwie uznania.

34. Posiadacz ważnego świadectwa uznania może w dowolnym momencie ubiegać się o zmianę świadectwa polegającą na dodaniu obszarów kompetencji. Zmienione świadectwo uznania wydaje się na podstawie odpowiednich dokumentów uzupełniających przedłożonych przez wnioskodawcę. Data ważności zmienionego świadectwa uznania nie powinna ulec zmianie.

35. W przypadku okoliczności wymagających zmiany świadectwa uznania z uwagi na to, że wymogi dotyczące obszaru lub obszarów kompetencji określonych w świadectwie uznania przestały być spełnione, uznany egzaminator powinien niezwłocznie zaprzestać prowadzenia egzaminów w zakresie takich obszarów kompetencji i skierować pisemne zawiadomienie do właściwego organu. Właściwy organ powinien ocenić otrzymane informacje i wydać zmienione świadectwo uznania. W takim przypadku data ważności zmienionego świadectwa uznania nie powinna ulec zmianie.

36. Świadectwo uznania podlega przedłużeniu na wniosek egzaminatora i powinno zostać wydane na tych samych warunkach co pierwotne świadectwo uznania. Właściwy organ może ustanowić procedurę uproszczoną, jeżeli warunki uznawania jednostki nie uległy zmianie. W każdym przypadku egzaminator ubiegający się o przedłużenie powinien przedłożyć dokumentację dotyczącą kompetencji otrzymanych w poprzednim okresie ważności oraz działań egzaminacyjnych podjętych w ciągu poprzednich dwóch lat. Jeżeli poprzedni okres ważności został skrócony do okresu krótszego niż dwa lata zgodnie z pkt 33, należy wówczas przedłożyć dokumentację z całego okresu.

Rejestr egzaminatorów

37. Każdy egzaminator powinien posiadać swój własny numer identyfikacyjny w rejestrze, o którym mowa w art. 20 ust. 3 dyrektywy 2007/59/WE. Numer identyfikacyjny powinien być zgodny z przepisami krajowymi, powinien jednak zawierać również skróconą nazwę państwa członkowskiego, gdzie dany egzaminator otrzymał świadectwo uznania.

38. Rejestr powinien zawierać co najmniej następujące informacje:

- a) imię i nazwisko, adres i datę urodzenia uznanego egzaminatora;
- b) obszary kompetencji, w zakresie których egzaminator został uznany za uprawnionego do przeprowadzania egzaminów;
- c) języki, w zakresie których egzaminator został uznany za uprawnionego do przeprowadzania egzaminów;
- d) numer identyfikacyjny egzaminatora nadany zgodnie z pkt 37;
- e) w przypadku wniosku złożonego w imieniu egzaminatora przez pracodawcę zgodnie z pkt 28: nazwę i adres pracodawcy (w innych przypadkach nazwa i adres pracodawcy egzaminatora mogą być opcjonalnie zamieszczone w rejestrze);
- f) datę ważności świadectwa uznania;
- g) dane kontaktowe.

39. Aby rejestr był stale aktualny, uznany egzaminator lub jego pracodawca powinni powiadamiać właściwy organ, który wydał świadectwo uznania, o wszelkich zmianach dotyczących danych zawartych w rejestrze. Przepisy krajowe mogą przewidywać umieszczenie dodatkowych danych w rejestrze oraz powiadamianie o zmianie takich danych.

40. Dane, o których mowa w pkt 38 lit. a), b) i c), powinny zostać udostępnione ogółowi społeczeństwa. Pozostałe dane wymienione w pkt 38 powinny zostać udostępnione w zgodzie z krajowymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych.

Zawieszenie i cofnięcie świadectwa uznania

41. Jeżeli w wyniku oceny lub działań nadzorczych wykonywanych przez właściwy organ lub państwo członkowskie zgodnie z art. 26, 27 lub 29 dyrektywy 2007/59/WE okaże się, że egzaminator nie spełnia wymogów świadectwa uznania, wówczas właściwy organ powinien cofnąć lub zawiesić odpowiednie świadectwo uznania.

42. Jeżeli właściwy organ wykryje, że egzaminator uznany przez właściwy organ innego państwa członkowskiego nie spełnia wymagań dyrektywy 2007/59/WE lub decyzji 765/2011, powinien wówczas powiadomić o tym właściwy

organ państwa członkowskiego, który wydał świadectwo uznania, i zażądać przeprowadzenia przez niego odpowiednich kontroli.

43. Jeżeli właściwy organ takiego drugiego państwa członkowskiego stwierdzi, że egzaminator przestał spełniać wymogi, powinien wówczas cofnąć lub zawiesić odpowiednie świadectwo uznania, niezwłocznie powiadomić egzaminatora na piśmie o motywach swoich decyzji oraz powiadomić o swojej decyzji właściwy organ, który powiadomił o niespełnieniu wymagań.

Procedura odwoławcza

44. Właściwy organ powinien niezwłocznie powiadomić egzaminatora na piśmie o motywach swoich decyzji.

45. W przypadku zawieszenia lub cofnięcia właściwy organ powinien wyraźnie poinformować o tych wymaganiach, które przestały być spełniane. Przed wejściem w życie zawieszenia lub cofnięcia właściwy organ może wyznaczyć egzaminatorowi termin na dostosowanie praktyk w celu spełnienia wymogów świadectwa uznania.

46. Właściwy organ powinien zapewnić ustanowienie administracyjnej procedury odwoławczej, aby umożliwić wnioskodawcom lub egzaminatorom ubieganie się o ponowne rozpatrzenie spornych decyzji.

Egzaminatorzy oceniający kompetencje językowe

47. Jeżeli chodzi o egzaminowanie w zakresie ogólnych kompetencji językowych i uznanie wnioskodawcy jako egzaminatora, państwo członkowskie może uznać wnioskodawcę na podstawie świadectwa wydanego zgodnie z powszechną praktyką stosowaną w sektorze szkoleń językowych. Świadectwo to powinno potwierdzać kompetencje wnioskodawcy w zakresie przeprowadzania egzaminów zgodnie z zasadami i metodyką europejskiego systemu opisu kształcenia językowego ustanowionego przez Radę Europy. Państwo członkowskie może ustanowić przepisy uzupełniające określające stosowanie tej opcji, uwzględniając praktyki krajowe dotyczące nadawania uprawnień w zakresie kompetencji językowych egzaminatorów.

48. Jeżeli chodzi o egzaminowanie w zakresie kompetencji dotyczących specjalistycznej komunikacji i terminologii właściwej dla działalności kolei i procedur bezpieczeństwa, powinno być wymagane świadectwo uznania zgodnie z przepisami niniejszego zalecenia. Wnioski o wydanie świadectwa uznania egzaminatora w zakresie przeprowadzania egzaminów ze specjalistycznej komunikacji i terminologii właściwych dla działalności kolei i procedur bezpieczeństwa należy składać do właściwego organu tego państwa członkowskiego, w którym znajduje się infrastruktura, której dotyczy przedmiotowa komunikacja i terminologia.

Uznawanie ośrodków egzaminacyjnych

49. Państwo członkowskie może wymagać uznawania ośrodków egzaminacyjnych na podstawie pisemnego wniosku składanego do właściwego organu.
50. Właściwy organ powinien wydawać świadectwa uznania ośrodków egzaminacyjnych zgodnie z krajowymi przepisami i procedurami oraz na podstawie kryteriów niezależności, kompetencji i bezstronności. Do uznawania ośrodków egzaminacyjnych powinno się stosować przepisy pkt 26–48.
51. Właściwy organ może również powierzyć takim ośrodkom egzaminacyjnym uznawanie własnych egzaminatorów, pod warunkiem że spełniają one wymogi określone w pkt 53.
52. Na potrzeby pkt 54 ośrodek egzaminacyjny powinien prowadzić aktualny rejestr wszystkich uznanych przez siebie egzaminatorów. W rejestrze tym powinny znajdować się informacje, o których mowa w pkt 38.
53. Ośrodek egzaminacyjny powinien zapewnić odpowiednie środki do zarządzania swoimi egzaminatorami oraz zagwarantowania, że posiadają oni kompetencje wymagane zgodnie z dyrektywą 2007/59/WE i decyzją 765/2011.
54. Egzaminatorzy powinni przeprowadzać egzaminy tylko w ramach działalności ośrodka egzaminacyjnego, do którego należą.
55. Informacje na temat uznanych ośrodków egzaminacyjnych powinny być udostępnione ogółowi społeczeństwa w rejestrze, o którym mowa w pkt 38, bez podawania informacji na temat poszczególnych egzaminatorów należących do danego ośrodka egzaminacyjnego. Zamiast numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w pkt 37, powinna widnieć nazwa ośrodka egzaminacyjnego.
56. Właściwy organ powinien niezwłocznie powiadomić ośrodek egzaminacyjny na piśmie o motywach swoich decyzji.
57. W przypadku zawieszenia lub cofnięcia właściwy organ powinien wyraźnie poinformować o tych wymaganiach,

które przestały być spełniane. Przed wejściem w życie zawieszenia lub cofnięcia właściwy organ może wyznaczyć ośrodkowi egzaminacyjnemu termin na dostosowanie praktyk w celu spełnienia wymogów świadectwa uznania.

58. Właściwy organ powinien zapewnić ustanowienie administracyjnej procedury odwoławczej, aby umożliwić wnioskodawcom lub ośrodkom egzaminacyjnym ubieganie się o ponowne rozpatrzenie spornych decyzji.

Przejrzyste zasady oceny

59. Zasady oceny i przyznawania punktów oraz rodzaj wyników powinny zostać udostępnione przed egzaminami.
60. Maszyniści lub kandydaci na maszynistów powinni mieć możliwość wglądu do oceny wyników egzaminów oraz zażądania ponownego sprawdzenia w przypadku uzasadnionej negatywnej opinii dotyczącej złożonych przez siebie egzaminów.

Kontrole jakości i nadzór ze strony właściwego organu

61. Aby wywiązać się ze swoich obowiązków w zakresie nadzoru zgodnie z art. 26, 27 lub 29 dyrektywy 2007/59/WE, właściwy organ może zażądać:
 - a) dostępu do wszystkich dokumentów dotyczących przygotowania, przeprowadzenia i sprawdzania egzaminów;
 - b) przyjęcia procedury sprawozdawczej, zgodnie z którą niektóre informacje muszą być składane regularnie lub na żądanie;
 - c) obserwacji egzaminów przez przedstawicieli właściwego organu.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
Siim KALLAS
Wiceprzewodniczący